

Psykodynamiske funksjonsskalaer (PFS)

Navn/ Nr: Skårerens navn: Dato:.....

Per Høglend, Kjell-Petter Bøgwald, Øystein Sørbye, Oscar Heyerdahl, Alice Marble, Mary Cosgrove Sjaastad og Svein Amlo (Engelsk versjon, 1997, Universitetet i Oslo).

Revidert og oversatt til norsk av Randi Ulberg, Svein Amlo MD, Phelix Blayvas, Hanne-Sofie Johnsen Dahl og Per Høglend (2018, Universitetet i Oslo og Sykehuset i Vestfold)

Familieforhold

Vennskapsforhold

Kjærlighetsforhold/Seksuelle forhold

Toleranse for følelser

Innsikt

Problemløsende evne og kapasitet til tilpasning

- Baser skåringen på en gjennomsnittlig funksjon de siste tre måneder.
- Skår ikke bare den overfladiske atferden, men også pasientens personlige kompetanse og de evner som pasienten har til rådighet.
- Bruk hele skalaen, ikke bare midtre del.
- Les hver skala; skår på nivået som gir den mest dekkende beskrivelsen.
 - 70.5 normal fungering
 - 80 meget god fungering
 - 60-70 milde forstyrrelser
 - 50 -60 moderate forstyrrelser (som andre merker)
 - 50 her begynner alvorlige forstyrrelser med mer alvorlige funksjonsinnskrenkninger, klart behandlingstrengende.
- Unngå «Halo-effekt» (alvorlig patologi i en skala påvirker skåringer på de øvrige skalaer).
- Ikke skår mer alvorlig patologi enn det som faktisk og konkret framkommer i intervjuet.
- Reflekter over dine egne trekk og holdninger for å unngå å skåre pasienten med «lave» skårer fordi de er motsatte av dine egne trekk, eller «høy» skår fordi trekkene imøtekommer dine egne behov.
- Husk! Ikke skår ut fra din mening om pasientens verdigrunnlag.

Familieforhold

Kvaliteten på relasjonene til foreldre(figurer) og familie. God kvalitet innebærer god gjensidig evne til å «gi og ta», adekvat opplevelse av forpliktelse, evne til å stole på andre og å være pålitelig selv, emosjonell responsivitet, evne til å ta andre sitt perspektiv, evne til å beskrive nære andre på en levende måte uavhengig av ytre forhold og personlige trekk. Dette innebærer følelsen av å være nødvendig for de andre og å ha en opplevelse av tilhørighet. Hvis nære pårørende ikke er i live, skal familierelasjoner evaluere basert på pasientens hukommelse og internaliserte objektrelasjoner. Evne til å forsone seg med foreldrenes tilkortkommenhet og å gjøre det beste med relasjonene, skal vektlegges.

91-100: Meget høy kvalitet på relasjonene til alle nære familiemedlemmer. Relasjonene er trygge, varme, åpne, respektfulle og omsorgsfulle. Pasienten er beundret for evnen til å være emosjonelt tilgjengelig og forstå andres perspektiv. De nærmeste er beskrevet tydelig og levende som unike individer. Konflikt-, eller frustrasjonsepisoder som er velbegrunnede blir lett og raskt løst.

81-90: Varme, åpne og gjensidig givende familierelasjoner. Andre familiemedlemmer blir generelt sett som aksepterende, tillitvekkende og lydhøre. Konflikter eller frustrasjoner blir forstått ut fra omstendighetene og blir lett og raskt løst.

71-80: Gode, stabile og gjensidig givende relasjoner. Kun kortvarige problemer eller problemer knyttet til et enkelt familiemedlem. Selv om konfliktene kan være smertefulle, er det ikke risiko for brudd i den grunnleggende deltakelse, forpliktelse og trygghet. Pasienten viser rimelig god evne til å forsone seg med tilkortkommenhet hos sentrale familiemedlemmer.

61-70: Kan oppleve enkelte familierelasjoner som problematiske, mens relasjonen kan fremstå upåfallende for andre. Beskriver slektninger som unike individer når det gjelder hvordan de framstår og fungerer, samt deres følelser og verdier. Lett tendens til å være selvoppofrende og la seg utnytte, være overinvolvert eller distansert, lett mistenksom eller godtroende, avhengig eller tilsynelatende helt uavhengig av andre i utfordrende situasjoner. Pasienten virker ufri på grunn av behov for å opponere mot eller etterkomme internaliserte foreldreobjekter.

51-60: En tendens til å ta kontrollerende- og/eller underkastende roller i familien. Begrenset opplevelse av varme, åpenhet, tilfredshet og tillit. Kan unngå konflikter eller individuelle påkjenninger ved å holde avstand eller ved passiv selvoppofrende atferd. Pasienten beskriver viktige andre slik at det er vanskelig å danne seg et bilde av dem og huske hvem som blir beskrevet. Kan være overoptatt av andre familiemedlemmers tilkortkommenhet eller i å få støtte fra internaliserte foreldreobjekter.

41-50: Betydelige problemer i relasjonene til flere familiemedlemmer. Selvoppofrende eller utnyttende, utpreget mistenksom eller godtroende. Blir meget lett opprørt eller følelsesmessig distansert av krav fra viktige andre. Alvorlige vansker med å forstå andre eller ta andres perspektiv. Overfladisk, stereotyp eller utpreget inkonsistent beskrivelse av andre.

31-40: Minimal kontakt med familien eller kroniske, alvorlige maladaptive relasjonsmønstre. Ingen vennlig gjensidighet. Utnyttelse av andre, følelsesmessig tilbaketrekning eller alvorlig mistenksomhet. Andre familiemedlemmer blir beskrevet globalt og konkret eller utfra et meget egosentrisk perspektiv. Pasienten kan ha et langvarig, avhengighetsforhold til foreldrefigurer.

21-30: Pasienten viser stor redsel for kontakt med andre. Meget isolert. Noe kontakt med familien kun dersom de er overbærende med pasienten.

11-20: Total tilbaketrekning i forhold til familien. Pasienten er ekstremt mistenksom eller vrangforestillinger om familien. Kan ikke bo sammen med familien.

1-10: Desorganisert mental funksjon som gjør kommunikasjonen med familien umulig eller farlig.

Vennskapsforhold

Høy kvalitet på ikke-seksuelle, mellommenneskelige forhold innebærer god gjensidig evne til å ”gi og ta” i relasjoner til andre, adekvat opplevelse av forpliktelse, evne til både å stole på andre og å være pålitelig selv, emosjonell responsivitet, evne til å ta andres perspektiv og kunne beskrive andre på en levende måte som inkluderer både indre personlige trekk og ytre karakteristika. Dette innebærer en følelse av å være nødvendig for de andre og å ha en opplevelse av tilhørighet.

91-100: Meget høy kvalitet på relasjonene til alle nære venner. Relasjonene er trygge, varme, åpne, med respekt og omsorg. Flere langvarige vennskap og også åpenhet for nye venner. Pasienten er beundret for evnen til å være emosjonelt tilgjengelig og forstå andres perspektiv. De nærmeste er beskrevet tydelig og levende som unike individer. Forbigående konflikt- eller frustrasjonsepisoder blir forstått ut fra omstendighetene og blir enkelt løst.

81-90: Varme, åpne og gjensidig givende relasjoner til venner. Andre mennesker blir generelt sett som aksepterende, tillitsskapende og lydhøre. Konflikter eller frustrasjoner blir forstått ut fra omstendighetene og blir lett løst.

71-80: Gode, stabile og gjensidig givende relasjoner. Problemer av kort varighet eller begrenset til en enkelt person. Konflikter kan være smertefulle, men uten risiko for brudd i grunnleggende forpliktelser og trygghet.

61-70: Enkelte relasjoner kan pasienten oppleve som problematiske, mens disse relasjonene kan fremstå upåfallende for andre. Kan beskrive nære venner som unike individer med tanke på deres funksjoner, følelser, holdninger og verdier. En tendens til å være selvoppofrende eller utnytte andre, overinvolvert eller distansert, lett mistenksom eller godtroende, avhengig eller tilsynelatende helt uavhengig i problematiske situasjoner. Pasienten kan være intenst opptatt av å få anerkjennelse fra andre.

51-60: Har et eller flere langvarige vennskap. Tendens til å ta kontrollerende og/eller underkastende roller. Begrenset opplevelse av varme, åpenhet, tilfredshet og tillit. Kan unngå konflikter eller individuelle påkjenninger ved å holde avstand eller ved passiv eller selvoppofrende atferd. Pasienten beskriver andre slik at det er vanskelig å danne seg et bilde av dem og huske den som blir beskrevet.

41-50: Stort sett kortvarige, avbrutte og distanserte vennskap. Selvoppofrende eller utnyttende, utpreget mistenksom eller godtroende. Meget lett opprørt eller blir følelsesmessig distansert av krav fra andre. Alvorlige vansker med å forstå andre eller ta andres perspektiv. Overfladisk, stereotyp eller utpreget inkonsistent beskrivelse av andre.

31-40: Minimal kontakt med venner. Ingen vennlig gjensidighet. Utnyttelse av andre, emosjonell tilbaketrekning eller alvorlig mistenksomhet. Andre blir beskrevet globalt og konkret eller ut fra et meget egosentrisk perspektiv.

21-30: Stor kontaktfrykt. Meget isolert. Noe kontakt med familie eller sosiale tjenester kun dersom de er overbærende med pasienten.

1-20: Total tilbaketrekning. Ekstrem mistenksomhet eller vrangforestillinger. Kan ikke bo sammen med noen.

1-10: Desorganisert mental funksjon umuliggjør kommunikasjon.

Kjærlighetsforhold/Seksuelle forhold

Dersom det ikke finnes noen aktuelle kjærlighetsforhold f.eks. etter dødsfall, brudd eller skilsmisse, skal pasientens evne til å etablere slike forhold bedømmes basert på tidligere erfaringer. Kvaliteten av kjærlighetsforhold innebærer initiativ og fleksibilitet, grunnleggende emosjonell trygghet og tillit samt seksuell glede. Moden tilknytning er å kunne knytte seg emosjonelt til partneren, men også å forsone seg med tap av partneren. Å se partneren som en unik person innebærer evnen til å beskrive den andre på en måte som inkluderer både indre personlige trekk og ytre karakteristika, samt beskrive utvikling over tid.

91-100: Pasienten er i stand til å etablere et langvarig forhold kjennetegnet av dyp gjensidig kjærlighet, tillit og moden tilknytning. Vilje til å akseptere en følelsesmessig sårbarhet. Aktiv seksuell interesse, initiativ og evne til å hengi seg til gleden av den. Den andres unike personlighet er essensiell og beskrives godt av pasienten. Følelsen av positiv utvikling med større dybde i forholdet over tid. Problemer og konflikter er lett løst. Kvaliteten i forholdet inspirerer pasienten på andre livsområder også. Kan innebære en usedvanlig evne til å gi og motta gjensidig støtte når det røyner på.

81-90: Pasienten er i stand til å etablere langvarige forhold kjennetegnet av kjærlighet, tillit og gjensidig, moden tilknytning, samt aktiv og fleksibel seksuell nytelse. Forbigående frustrasjoner og fortvilelse som er forårsaket av ytre omstendigheter, blir lett løst. God evne til å gi og motta gjensidig støtte, også i kriser.

71-80: Inngår i grunnleggende stabile, gjensidige forhold med seksuell nytelse. Emosjonell tilgjengelighet og gjensidig forståelse på de fleste områder. Avgrensede konflikter eller hemninger kan forekomme. Ytre stressorer kan føre til perioder preget av konflikter, tvil eller lettere grad av dysfunksjon.

61-70: Pasienten kan etablere rimelig stabile kjærlighetsforhold som innebærer, tillit og gjensidig støtte og forståelse. Det emosjonelle klimaet kan tidvis preges av at ambivalens og ustabilitet.. Kan fantasere om eller sporadisk oppsøke andre partnere eller være overbevisst om at den aktuelle partneren foretrekker en annen. Seksuelle hemninger/dysfunksjoner i stressende perioder. Er generelt ikke i tvil om sine forpliktelser til partneren til tross for noen begrensninger i kvaliteten på forholdet.

51-60: Pasienten kan etablere langvarige forhold, men de kjennetegnes av mindre gjensidighet og tilfredstilte. Tilbøyelighet til devaluering eller overinvolvering i forholdet i perioder med moderate vansker/belastninger. Frykt for å bli fanget eller avvist av partneren. Nedsatt seksuell lyst, seksuell dysfunksjon eller nedsatt initiativ. Partneren beskrives som et særskilt individ, men pasienten er i mindre grad i stand til å formidle det unike ved partneren. Tilbøyelighet til å splitte kjærlighetsforhold og seksuelle forhold. Atferdsmønsteret preges av underkastelse eller dominans/kontroll.

41-50: Vansker med å etablere langvarige seksuelle forhold. Manglende forpliktelse, tillit og gjensidighet. Bare sporadisk seksuell aktivitet, eller promiskuøs atferd. Oppsøker upassende partnere. Kun kortvarige, ikke gjensidige forhold.

31-40: Kun kortvarige møter fulgt av svært ambivalente følelser. Begjær/tilfredstilte kan ha primitive trekk.. Beskriver potensielle partnere kun i forhold til egne frustrasjoner eller tilfredstilte

21-30: Ikke i stand å initiere et seksuelt forhold. Henfallen til fantasier snarere enn reelle forhold. Frykt for å bli oppslukt. Psykiske vansker eller en opplevelse av ikke å ha interesse av sex, bidrar til unngåelse av seksuell omgang. Sporadiske seksuelle erfaringer med prostituerte kan forekomme.

11-20: Meget skjør seksuell identitet. Ingen forhold. Kan ha primitive og udifferensierte fantasier.

1-10: Ingen seksuell identitet. Primitiv, udifferensiert, fragmentert fantasi.

Toleranse for følelser

Denne dimensjonen dekker evnen til å oppleve, differensiere og uttrykke ulike følelser både verbalt og non-verbalt. Dette innebærer evne til å lage avstand i tid («Temporal gap») mellom følelse og bruken av forsvar eller automatisert atferd. Impulskontroll og frustrasjonstoleranse er del av denne dimensjonen. Det samme er faktorer som aleksitymi og manglende evne til å framstå ekte og levende.

91-100: Usedvanlig evne til å oppleve selv de sterkeste følelser i hele sin rikdom, f.eks. sinne, tristhet, forakt, frykt, glede, spenning, skam, kval og en opplevelse av tilknytning. Kan uttrykke følelsene på en adekvat og variert måte. Høy toleranse for blandete følelser og flertydige uttrykk.

81-90: Til og med sterke følelser er vel differensiert og blir uttrykt på en fleksibel måte. Symptomer som f.eks. angst eller depresjon, oppstår nesten aldri. Noe unngåelse eller tilbakeholdelse av følelser kan oppstå i perioder under stort stress, men generelt meget god tilgang til følelsene.

71-80: Kan oppleve sterke følelser med god evne til å differensiere og uttrykke følelser. Forbigående symptomer som unnvikelse, manglende evne til å oppnå målsetninger eller redusert konsentrasjon kan oppstå.

61-70: Alvorlige skuffelser kan føre til lettere symptomer, noe unnvikelse, begrenset opplevelse og mindre differensiering f.eks. i form av frustrasjon, bekymringer, usikkerhet, ubesluttsomhet, grublerier og redusert glede. Inadekvat uttrykte følelser som f.eks. sinneutbrudd og bunnløs håpløshet. Tilfeller av begrensning i ambisjoner og livsmål forekommer.

51-60: Skuffelser fører relativt ofte til begrensninger i følelseslivet, benekting av følelser, utbrudd, passiv klaging eller symptomer som f.eks. angst, depresjon, fobier og konversjoner. Mindre differensiering av følelser, unnvikelse av å gi uttrykk for følelser og/eller begrensninger i egne mål kan forekomme.

41-50: Potensielle skuffelser, tilbakeslag eller forandringer fører ofte til unnvikelse, begrensninger i egne mål og mer alvorlige og varige symptomer. Relativt udifferensierte av følelser som f.eks. å oppleves seg reservert, fjern, sønderknust, livløs, hektisk, sterk tilkortkommenhet og følelsesmessig nummenhet eller mer alvorlige uttrykk som håpløshet, klager, hyppige inadekvate utbrudd eller utagering, forekommer.

31-40: Skuffelser fører oftest til fortvilelse, utagering eller alvorlige symptomer. Manglende evne til å differensiere følelser.

21-30: Til og med små eller potensielle skuffelser fører til alvorlige reaksjoner som håpløshet og fortvilelse. Kaotisk uttrykte følelser. Psykotiske symptomer kan utvikles.

11-20: Kan ikke uttrykke noen sammenhengende følelser, svært alvorlig utagering, manisk oppstemthet. Har behov for noe hjelp og assistanse fra andre.

1-10: Vedvarende desorganisert, psykotisk fungering. Behøver varig hjelp og assistanse fra andre.

Innsikt

Denne dimensjonen dekker hovedsakelig kognitiv forståelse av de viktigste dynamiske sammenhenger i pasientens indre konflikter, samt beslektede mønstre i mellommenneskelige forhold. Å kunne se gjentakende atferdstrekk i sammenheng med tidligere opplevelser og erfaringer, vektlegges. Det samme gjør evne til å forstå og beskrive egen sårbarhet, reaksjoner på stress, og tilpasningsevne.

91-100: Usedvanlig evne til genuint å beskrive personlige ønsker, angst, forsvar og beslektet atferd, samt se dette i sammenheng med tidligere opplevelser og barndomsopplevelser. Høy bevissthet om egen sårbarhet, holdninger, mønstre i relasjon til andre og potensiell egen sekundærgevinst. Åpen, nysgjerrig og reflekterende over mulige betydninger og kompleksiteten i egne opplevelser. Realistisk vurdering av seg selv og andre.

81-90: Kan gjøre rede for indre konflikter, hvilke problemer de kan forårsake, atferdsmønstre og hvordan dette henger sammen med tidligere opplevelser. Oppmerksom på egen sårbarhet og reaksjoner på stress. Tolerant og realistisk opplevelse av selv og andre i diskusjoner. Kan bli skuffet, men ingen opplevelse av bitterhet eller håpløshet.

71-80: Kan gjøre rede for de fleste viktige indre konflikter, relaterte problemer og gjentatte atferdsmønstre, samt personlige holdninger. Sammenheng med tidligere opplevelser kan være delvis glemt. Bevisst sin egen sårbarhet, stressreaksjoner og tilpasningsevne. Kan klandre seg selv eller andre for mye i sterke meningsutvekslinger, men reflekterer fritt og er oppmerksom på egne reaksjoner og lærer av disse. Stort sett nysgjerrig og tolerant. Realistiske forventninger til fremtiden.

61-70: Kjenner igjen, men kan ikke beskrive tydelig komplekse forbindelser mellom tidligere opplevelser, indre konflikter, nåværende problemer og gjentatte atferdsmønstre. Rimelig klar over egen sårbarhet, styrke samt reaksjoner på stress. Tendens til å klandre seg selv eller andre for mye i meningsutvekslinger. Av og til er pasienten ikke klar over egne atferdsmønstre og holdninger, men er selvreflekterende og selvobserverende på andre områder.

51-60: Forståelsen av indre konflikter og forbindelser mellom tidligere og aktuelle opplevelser og atferd er noe uklar, mindre emosjonelt integrert eller "lært". Inadekvat vurdering av seg selv og andre, men evne til å observere og reflektere etter hvert. Sårbarhet og reaksjoner på stress er av og til overraskende. Defensive holdninger og atferdsmønstre, som pasienten ikke er klar over, kan opptre. Rigid syn på rett og galt. Kan lete etter overfladiske løsninger. Kjenner igjen symptomer som tegn på psykisk lidelse.

41-50: Overfladiske, "lærte" og villedende ideer om indre konflikter, og om tidligere og aktuelle opplevelser. Forvrengt vurdering av seg selv versus andre - også når det ikke forekommer ytre stressorer som f.eks. ved diskusjoner. Smertefulle følelser er fulgt av sterk selvanklagelse og/eller tilskrives eksterne faktorer. Lite eller ingen refleksjon om personlige motiver. Er ikke klar over viktige aspekter ved egen rigiditet, holdninger og atferd. Kan benekte symptomer som tegn på psykisk lidelse. Overdreven pessimisme eller optimisme.

31-40: Kan ikke kjenne igjen forbindelser mellom atferd og indre dynamiske komponenter. Alvorlig forstyrret persepsjon/vurdering av seg selv og andre. Benekter smertefulle personlige reaksjoner. Kan beskrive indre opplevelser, men på en stereotyp, forvirrende eller villedende måte. Benekter tegn på psykisk lidelse.

21-30: Store problemer med å beskrive indre opplevelser. Erkjenner ikke forbindelser mellom indre opplevelse og egen atferd. Alvorlig forvrengt virkelighetsoppfatning /vrangforestillinger kan være tilstede.

11-20: Desorganisert eller fragmentert psykisk fungering. Sammenbrudd i realitetstesting. Har behov for hjelp og assistanse fra andre.

1-10: Vedvarende psykisk desorganisering. Trenger kontinuerlig assistanse fra andre over flere dager.

Problemløsende evne og kapasitet til tilpasning

Denne dimensjonen dekker hvorvidt pasienten har evne til fleksibelt å håndtere vanskelige situasjoner og hevde seg selv uten å utvikle symptomer, unnvike eller oppføre seg inadekvat. Selvobservasjon og planlegging kan anvendes for å oppnå best mulig resultat. Kan ta del i hverdagens utfordringer og utforske nye områder. Hengir seg med glede til lekende rekreative aktiviteter og arbeider mot meningsfulle mål.

91-100: Usedvanlig evne for ressursrik og fleksibel problemløsning på alle områder f.eks. karriere, nåværende familie, opprinnelig familie, venner, fritid og det å arbeide mot meningsfulle mål. Beundret for varme, redelighet, visdom, initiativ og smittende glede.

81-90: Høy grad av godt tilpasset funksjon på alle områder. Kan av og til føle seg engstelig eller motløs i vanskelige situasjoner, men bruker selvobservasjon, refleksjon, tilhørighet, planlegging, humør og kreativitet for å løse problemer.

71-80: Kan av og til føle seg engstelig eller tilbøyelig til å unngå kritiske situasjoner. Kan trekke seg tilbake eller bli for konkurrerende. Bekymret i rivaliseringspregede situasjoner. Noen ganger demper pasienten egne ambisjoner eller blir drevet mot å overprestere. Målet for pasientens handlinger er noen ganger uklart. Kan være vane- og rutinepreget eller forsøker på å utforske for mange nye områder. Engasjerer seg med glede i sosiale sammenhenger og fritidsaktiviteter.

61-70: Noen ganger engstelig og deprimert i kritiske situasjoner. Viser av og til inadekvate handlinger som reaksjon på stress som f.eks. aggressive utfall eller undertrykking av adekvat aggresjon. Kan være unnvikende på et eller to områder som f.eks. å ikke søke forfremmelse eller ikke være i stand til å forandre et utilfredsstillende intimt forhold. Kan ha få hobbyer eller interesser eller noe hemmet glede i fritidsaktiviteter. Kan begrense aktiviteter til kun de sedvanlige og velkjente, eller hengi seg til alt for mange nye områder.

51-60: Utvikler symptomer, unnviker eller oppfører seg lite formålstjenlig, f.eks. aggressivt eller underkastende i kritiske eller vanskelige situasjoner eller er ikke i stand til å forfølge meningsfulle mål. Tør ikke ta initiativ til et ønsket kjærlighetsforhold eller er ikke i stand til å følge realistiske karrieremål. Kan vise rigiditet eller fortsette med dårlig tilpassede vaner eller svikter i å frigjøre seg fra hemmende eller destruktive situasjoner. Begrenset glede eller formålsløse f.eks. kompensatoriske handlinger og/eller utpreget selvopptatthet.

41-50: Alvorlige symptomer, unnvikelse, antisosial atferd/utagering eller andre meget uhensiktsmessige reaksjoner ikke bare i kritiske situasjoner, men også i møte med vanlige utfordringer. Hemmet glede og restriksjoner på flere områder i livet. Manglende målsetting og selvrealisering.

31-40: Overveldet av vanlige livsutfordringer på flere områder. Trekker seg tilbake fra de fleste vanskelige situasjoner og påtar seg svært lite ansvar. Alvorlige symptomer, passivt, avhengig eller ekstremt rigid handlingsmønster. Utydelig kommunikasjon. Alvorlige forstyrrelser i familieliv og meget begrenset deltagelse i fritidsaktiviteter.

21-30: Meget begrenset eller ingen tilpasningsevne. Fungere ikke adekvat på nesten noe område. Overveldet av vanlige krav og dagligdagse aktiviteter, samt alvorlig forstyrret kommunikasjonsevne.

11-20: I behov av assistanse for å løse dagliglivets problemer. Alvorlige selvdestruktive eller farlige handlinger.

1-10: Vedvarende desorganisert psykisk fungering.